N°. 77. A°. 1835.

DONDERDAG DEN 24sten SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 21 Julij.

Uit Frankfort wordt dd. 2 dezer gemeld: Tot nog toe hebben velen de hoop gekoesterd, dat onze aansluiting aan de groote tolvereeniging spoedig zoude plaats hebben. Die verwachting schijnt echter niet vervuld te zullen worden. De voorname reden der vertraging moet daarin gelegen zijn, dat de destijds gedane voorstellen, na te Berlijn het onderwerp van onderhandelingen uitgemaakt te hebben, van daar aan de regeringen der verschillende Staten van het tolverbond moeten medegedeeld worden, alvorens daarop een antwoord kan worden gegeven. Zoodoende kunnen er digtelijk maanden met het heen en weder zenden van stukken verloopen, en zal waarschijnlijk het einde van den zomer daar zijn, zonder dat de zaak beslist is. Overigens wordt stellig verzekerd dat de aanvullings-tol, welke van onze stad geverderd wordt, eene som van 24 millioen gulden bedraagt, waarvoor wij dan ontheven zouden worden van de steeds onaangename aanpeiling der hier in voorraad zijnde waren. Ter betaling van de bedoelde som zal, door de stedelijke regering eene geldleening worden gedaan, ten einde de afzonderlijke kooplieden door dezen tol niet te zeer gedrukt zouden worden.

Volgens berigten uit Albanie van den 19 Junij, door onze bladen medegedeeld, was de opstand te Scutari destijds nog niet gedempt. De Pacha had eene versterking van 2000 man Turksche troepen ontvangen; maar ook de opstandelingen hadden uit Dulcigno ondersteuning gekregen, ofschoon de bewoners van het gebergte nog rustig bleven. De stad Scutari was voor het grootste gedeelte verwoest, en er begon groot gebrek aan levensmiddelen te heerschen, daar de opstandelingen allen toevoer beletteden.

Uit Trapezunt (of Trebisonde) aan de Zwarte zee wordt gemeld: »Onze stad wordt voor den handel van dag tot dag belangrijker. In weerwil van den ongunstigen invloed, dien de dood des Schachs van Perzie en de opstand der Kurden, waardoor de wegen naar Erzerum en Tauris versperd werden, op de handelzaken gehad hebben, waren dezelve in het afgeloopen jaar toch veel levendiger dan in 1833, hebbende de invoer eene waarde van 13,871,412 franken en de uitvoer die van 14,837,412 franken bedragen. In 1834, hebben zich alhier drie nieuwe Perzische handelhuizen gevestigd. Eenige Georgiers, die zich op de Leipziger mis van waren voorzien hadden, hebben een deel daarvan herwaarts gebragt. Een alhier gevestigd Engelsch huis, heeft groote hoeveelheden wol opgekocht, en deels naar Konstantinopel, deels regtstreeks naar Londen verzonden.

Even gelijk men, tegen het eind van Februarij, in het Zuiden van Amerika aardbevingen bespeurd heeft, waren er, eene maand vroeger, in het middengedeelte van dat vaste land, vulkanische verschijnselen van zeer opmerkelijken aard waargenomen. Van Honduras wordt gemeld, dat door dezelve de stad Nacaomi met eene ramp omtrent gelijk aan die, welke voormaals Pompeji in Italie getroffen heeft, bedreigd geworden is. Den 20 Januarij, ten half zeven des morgens, bemerkte men op den top van den Berg Cosigama eene wolk, welke in pijramiden-vorm opwaarts rees, doch zich op zekere hoogte in tweeën scheidde, verspreidende zich het eene gedeelte over den top van de Conchagua en trekkende het andere naar de piek van den Perspire. Middelerwijl hoorde men aanhoudend een dof en rollend onderaardsche gedruisch. Ten half tien had zich de vulkanische wolk over geheel de stad verspreid en men was in eene donkerheid gedompeld, zoo als, zegt het berigt, zelfs overlevering geen voorbeeld van kan aangeven. Oogenblikkelijk wendde men zich met gebeden aan den hemel en ten half drie werd er bij toortslicht een godsdienstige omgang gehouden. Kort te voren was er een regen van fijn zand beginnen te vallen, hetwelk zoodanig toenam, dat vele personen moeite hadden de processie te volgen, ja zelfs naderhand, te midden der aardschuddingen die thans ook begonnen en in den duister, die bleef heerschen, hunne woningen terug te vinden. In schrik en verslagenheid, onder afwisselend schokken van den grond en nedervallen van vulkanische stof, bragten de bewoners den nacht door. Den 21 begon de dag vrij helder, doch weldra namen de verschijnselen van den vorigen weder eenen aanvang. Hetzelfde had den 22 plaats. De pleinen en straten der stad lagen nu tot eene aanmerkelijke hoogte met eene fijne stof overdekt, die bij het geringste lucht-togtje oprees en dreigde al wat leven had te doen stikken. De geheele omtrek der stad was in denzelfden toestand en de rivieren gaven eenen vreesselijken stank uit. In deze omstandigheden riep het stedelijk bestuur de ingezetenen tot eene gezamenlijke raadpleging bijeen, maar het eenige wat men bedenken of uitvoeren kon was te trachten het gevallen stof vochtig te houden en het volk van mondbehoeften te voorzien. Van tijd tot tijd helderde de hemel op, men begon eenigen moed te scheppen en dankgebeden ten Hemel te zenden; doch in den nacht van den 22 had er, op een der zware schokken, eene nieuwe uitbersting plaats, waarbij zich ten half tien op den ochtend van den 23 donderslagen en schitterende bliksemstralen voegden, terwijl geheel dat licht in eenen rooden gloed gehuld was. Later werd dit weder door de vorige duisternis vervangen en op deze wijs wisselden ook den 24, 25 en 26 (op welken dag het berigt geschreven is) elkander af. Alsteen lag alles ter halverbeenshoogte met de reeds dikwijls vermelde stof bedekt, in welke men vogels van allen aard gestikt vond liggen. Vele dieren uit de naburige bosschen hadden ook eene schuilplaats in de stad gezocht en de rivieren, door de gevallene stof als vergiftigd, wierpen aan derzelver oevers ontelbare visschen uit, deels dood, deels in een staat van bedwelming.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24 Julij.

In de zitting van het Hof der Pairs van den 10 Julij, heeft de Procureur-generaal Martin een requisitoir ingediend tot strekking hebbende dat het Hof de afscheiding der zaak van de beschuldigden uit Lyon van die van de beschuldigden uit Parijs mogt bepalen, en onmiddellijk de pleitgedingen en regterlijke uitspraken ten aanzien der eerstgenoemden doen plaats hebben. De Prokureur-generaal heeft daarbij beweerd, dat er wel verband bestond tusschen de misdaden der onderscheidene voor het hof te regt staande beschuldigden, maar dat het daarom toch mogelijk en met de artikels 226 en 227 van het wetboek van straf-vordering niet strijdig was, om de bedoelde afscheiding te doen plaats hebben, die toch ook in het belang der beschuldigden was. De bij de teregtzitting aanwezige advokaten der Lijonsche opstandelingen hebben zich tegen de afscheiding niet verzet; doch dadelijk te kennen gegeven, dat het voorstel daartoe van de zijde van het openbaar ministerie, hetwelk altijd beweerd had, dat de volks-bewegingen van April 1834 het gevolg waren van eene uitgebreide, algemeen werkende zamenzwering, zeer zonderling was. Sommigen dier advokaten vorderden van hunne zijde zelfs de afscheiding, en dat wel, niet, zoo als de Prokureur-generaal gedaan had, *in weerwil* van het tusschen de misdrijven der beschulding en bestaande verband maar omdat zulk een verband, maar omdat zulk een verband niet aanwezig was. De beschuldigde *Beaune* las vervolgens een nieuw protest tegen de regtspleging der Pairs, of liever tegen de weigering der toelating van de zelf gekozene verdedigers der beschuldigden, voor. Hij beweerde daarin, dat de leden van den advokaten stand niet zoo geschikt waren, om in deze zaak als verdedigers op te treden, als de voornaamste tolken van de partij der republikeinen; dat de gebeurtenissen van 1834 slechts een voorposten-gevecht van den grooten strijd tusschen de voorstanders der gemeenebestelijke en die der eenhoofdige regering waren; dat het tegenwoordig regtsgeding, indien men daarbij dezelfde willekeur ten toon bleef spreiden, wel eens de geheele vernietiging van het pairschap na zich kon slepen, enz. De voorzitter *Pasquier* herhaalde zijne vroegere gezegden, dat het hier geene verdediging der republikeinsche grondstellingen, maar enkel eene uitspraak over tegen de openbare orde plaats gehad hebbende misdrijven gold; en dat verdediging geheel vrij was, door de beschuldigden, zich door de zelf gekozene verdedigers konden laten bijstaan, mits deze slechts, volgens de wet, tot den advokaten-stand behoorden. Daarop betuigde *Beaune*, ook uit naam van twee en dertig zijner medebeschuldigden, dat zij zich niet langer aan de tegenwoordige regtspleging wilden onderwerpen, en niet verder deel aan de debatten zouden nemen.

Een brief uit Aranjuez, van den 20sten Junij gedagteekend, houdt het volgende in: Nog zijn alle de bijzonderheden omtrent de Carlistische zamenzwering die op den Sacraments-dag moest uitbarsten, niet bekend. Die zamenzwering was met sluwheid beraamd. Reeds zijn een groot aantal personen in hechtenis genomen, terwijl vele anderen van medewerking verdacht worden gehouden. Het plan was, dat twee honderd personen, als manschappen der stedelijke militie gekleed, op een gegeven sein, op de linietroepen

vuur zouden geven. Deze, door luk een onverhoedschen aanval onthutst, zouden ongetwijfeld het vuur beantwoord hebben, en er zou eene ongehoorde verwarring en een vreesselijk gevecht ontstaan zijn. Men ziet, dat dit helsche ontwerp vrij wat kans had, om te gelukken. Alles is intusschen goed afgeloopen; de zamenzweerders, door de waakzaamheid der politie afgeschrikt, hebben zich niet durven vertoonen, en de plegtige omgang is op den Sacraments-dag zonder eenig toeval afgeloopen. Men moet zich vooral over de vermetelheid van dezen aanslag verwonderen. De Carlisten hadden toch voor de uitvoering van hun ontwerp eenen dag gekozen, waarop omstreeks 600 man voetvolk en ruiterij, met de noodige artilerie, in de straten der hoofdstad geschaard zijn.

»Den vorigen nacht is een battaillon uit een rid naar het dorp Gitafe getrokken, om dat de Carlistische zamenzwering, zoo men zegt, takken had. Men ziet, dat de overheid hare waakzaamheid verdubbelt, en dat de beslommeringen van den oorlog haar niet beletten, om voor de handhaving der inwendige rust te zorgen.

»Nog altijd verwacht men het openbaar maken van een manifest van het nieuwe Kabinet. Naar men segt, zal het niet alleen in het licht verschijnen; de *Revista Mensagero* verzekert zelfs, dat te gelijk eene soort van verantwoording van den heer Martinez de la Rosa aan de Spaansche natie zal worden medegedeeld.«

De *Gazette* schijnt het er voor te houden dat het een Engelsche kogel geweest is, die *Zumala-Carreguy* de doodelijke wond heeft toegebragt, en geeft hierop het volgende, tegen Engeland gerigte, artikel:

»Het Engelsch lood hetwelk *Zumala-Carreguy*, die zich door de Spaansche kogels gespaard had gezien, getroffen heeft, verraadt de rampzalige hand, die al de omwentelingen verwekt. Het is die hand, die zich den eersten dag van de Julij-crisis heeft doen zien, de eerste vonk ontstekende, die den burger-oorlog in het midden van de hoofdstad heeft doen ontstaan. Het is op die zelfde wijze dat de genius van Groot-Brittannie, tijdens de eerste omwenteling het vuur der tweedragt heeft aangeblazen gehad en die boosdoende partij heeft verwekt gehad, die de monarchij omgestoten en den grond van Frankrijk met wrakken overdekt gehad. Het is Engeland die het denkbeeld heeft opgeven, om het helsche werktuig (*machine infernale*) in de meest bevolkte wijk van Parijs te doen springen. Ten alle tijden, in alle landen, en welke ook de partij moge zijn, die in Londen boven drijft, van dit eene is men zeker, dat men den Engelschen geest alom als het beginsel van alle rampen ontmoet. Zal de vrede dan immer aan de wereld hergeven worde, zoo is het eerstevereischte, dat deze kwaad stokende mogendheid buiten staat worde gesteld om kwaad te doen, maar deze uitkomst is niet te verkrijgen, dan nadat Frankrijk in Europa dien stand en rang hernomen zal hebben, die door de Voorzienigheid aan hetzelve zijn toebeschikt.«

Ziedaar de lofrede van een der Fransche dagbladen op Frankrijks grooten bondgenoot; waarschijnlijk zal een der Engelsche bladen wederkeerig aan Frankrijk eene gelijke hulde bewijzen.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, den 27 Julij.

Markies *Londonderry* is wederom in de kamer der Lords op het onderwerp der proclamatie van Don *Carlos* terug gekomen, bij welk besluit die vorst alle buitenlanders, welke tegen hem de wapenen komen voeren van de te Azarta getroffene overeenkomst uitsluit, hen vogelvrij verklaard en beveelt dat zij in handen zijner troepen vallende terstond gefusilleerd zullen worden. Lord *Londonderry* verklaarde thans van eenen correspondent een echt afschrift van dit decreet, ontvangen te hebben.

De discussien in committé, betrekkelijk de gemeente-bill, maken snellen voortgang, van de 115 artikelen, waaruit de Bill bestaat, zijn er reeds 98 afgehandeld.

Men heeft alhier berigten uit Lissabon tot den 24sten Junij ontvangen. Volgens dezelve hadden er in verscheiden provincien wederom onrustige bewegingen plaats gehad, die echter van weinig belang geweest waren. De hertog van Palmella had aan de Portugesche diplomatieke agenten bij de vreemde Hoven eenen rondgaanden brief gezonden, waarin hij uitweidt over de staatkunde, die het onlangs benoemde nieuwe ministerie dacht te volgen. Daarin wordt verklaard dat het bestuur voornemens is, met den grootsten nadruk te werk te gaan om de openbare orde te handhaven en misdadige buitensporigheden en bewegingen te stuiten; dat, bij het verleenen van ambten en eerbewijzen, acht zal geslagen worden op de aan de Koningin en de grondwet bewezen diensten, voor zoo ver ten minste het belang der openbare dienst zulks toelaat; dat de verdragen, alsmede de overeenkomsten betrekkelijk het crediet van den staat met naauwgezetheid nageleefd zullen worden, en dat men, voor zoo veel de tegenwoordige omstandigheden zulks toelaten, de meest mogelijke spaarzaamheid in acht zal nemen.

De *Times* geeft eenen brief uit Konstantinopel, waarin bij voortduring geklaagd wordt over de uitvlugten, welke de Porte blijft zoeken, om hare toestemming te weigeren aan het plan van Engeland, tot daarstelling eener geregelde gemeenschap met Oost-Indie, door middel van eene stoomvaart op den Euphrates. Voorts leest men in dien brief het volgende:

»Inmiddels bereidt Rusland zich voor, of liever is het reeds voorbereid, om eenen slag te doen. Volgens stellige berigten uit Odessa, zijn er meer dan 43,000 man naar de voornaamste havens der Zwarte Zee opgerukt, en zijn transportschepen naar de kust van Circassie gezonden, om de aldaar beschikbaar zijnde troepen naar Bessarabie over te brengen.

»De correspondentie tusschen het Russisch gezantschap en St. Petersburg is zeer levendig. Sedert verscheiden weken vertrekken er gereld twee renboden 's weeks.«

De *Times* acht het hoog noodzakelijk de aandacht des Engelschen bestuurs op deze tijdingen te vestigen, welke volgens hem allezins geschikt zijn om ongerustheid wegens de bedoelingen van Rusland in te boezemen, en brengt daarmede in verband de omstandigheid, dat Rusland, in strijd met het verdrag van Adrianopel, nog steeds de Turksche vesting Silistria, op den regter Donau-oever, bezet houdt, en daardoor een middel bezit om onverhoeds met een leger in het hart van Turkije door te dringen.

Andere Londensche bladen van de tegenpartij verwijten aan de ministers, dat zij, in plaats van hun oog bij voorkeur op de gewigtige belangen van Engeland in het Oosten te vestigen en Rusland aldaar in bedwang te houden, zich in andere zaken mengen, waarbij Engeland weinig of geen belang heeft, en geven te verstaan dat dit geheel anders zou wezen, waren de *Tory's* aan het bestuur gebleven. Van den anderen kant wordt geantwoord dat zoo de Russische troepen reeds in de havens der Zwarte zee vereenigd waren geweest, de bevelen daartoe reeds vroeger te St. Petersburg gegeven hebben moeten zijn, waaruit dus zoude blijken dat het Russische kabinet juist van een *Tory*-ministerie geenen tegenstand tegen deszelfs ontwerpen verwachtte.

Men heeft alhier brieven ontvangen van een der Britsche officieren op de Spaansche stoomboot *la Reyna Gobernadora*, welk schip geheel met Britsch scheepsvolk bemand is, en den 25 Junij nog in de rivier van Bilbao lag. Volgens die brieven had deze stoomboot bij de verdediging van Bilbao onberekenbare diensten bewezen. De stad was reeds op het punt geweest, om zich over te geven, toen de kapitein Henry 25 zijner zeelieden had ontscheept, en dezen op eene hoogte eene kleine batterij had laten opwerpen, waaruit zij de Carlisten hadden bestookt. Inzonderheid hadden zij congrevische vuurpijlen onder de Carlisten geworpen, die vreesselijke verwoesting hadden aangerigt. Door eene enkele dier vuurpijlen waren 25 man gedood. Ook meende men, dat Zumala-Carreguy van eene dezer Britsche zeelieden de wonde heeft ontvangen, waaraan hij gestorven is. De snorkende toon dezer brieven vermindert echter derzelver geloofwaardigheid.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Noord-Amerik. Brik *Cadet*, Kapt. E. Barson,

Den 22sten, de Noord-Amerik. Brik *Spartan*, Kapt. R. G. Stanwood. — Beide van *Boston*.

Idem, de Nederlandsche Schoener *Gouverneur Generaal Baron van Heeckeren*, Kapt. G. L. de Haseth, van *Curaçao*, hebbende 22 dagen reis; Passagiers: de Kapitein Bilger, de Luit. Adjudant Slengarde, de Heeren M. H. Schotborgh, L. Bernardus en den Slaaf Nancy.

Idem, de Koloniale Pakket-Schoener *Henriette Elisabeth*, Kapt. F. C. Naylor.

Idem, de Nederlandsche Schoener *Trafalgar*, Kapt. W. Chambers; Passagiers: de Heeren L. B. Slengarde en Ally Mac Intosch. — Beide van *Saramacca*.

UITGEKLAARD.

Den 22sten dezer, de Noord-Amerik. Brik *Planet*, Kapt. Joseph Leavey, naar *Boston*; lading: 169 vaten Melasse.

Gedrukt te Paramaribo, bij de Erven J. BRINK.